

Mitjans per a regular el ritme del cor

Ja a principis de les investigacions sobre arítmies cardíques, que obríren ara farà 30 anys, un nou capítol de la cardiologia, James Mackenzie i jo estiguérem d'acord que la major part de les arítmies no tenien d'ésser considerades com un senyal d'insuficiència de cor, com fins aleshores era l'opinió general. Al contrari, ja que molesten l'impuls del cor, han d'ésser considerades com a causa de l'insuficient activitat del cor i per tant, com a molèsties per la circulació. Aquesta opinió, era en general reconeguda, per la qual cosa encara no s'ha obrat pràcticament en conseqüència, em va fer pensar en formes de tractament, que allunyessin aquestes regularitats i retornessin la normalitat al mecanisme del cor. Indecís entre les consideracions teòriques i empíriques vaig haver de provar, diverses classes de drogues per tal de saber quals serien en aquests casos les que actuarien amb resultat positiu. La mateixa digital, que administrada en grans quantitats pot ésser la causa d'extrasístoles regulars, en petites quantitats pot fer desaparèixer aquestes anomalies i pot ésser de gran profit per a combatre la fibrilació auricular. Els remeis pels nervis, bromi, valeriana i càmfora, i altres calmants, només proporcionen resultats insuficients o temporalment limitats.

La estricnina, que avui dia és venuda a Anglaterra com a experimentat remei pel cor, fou el meu primer èxit. Un dels meus vells i estimats amics que encara no tenia 50 anys, morí d'una malaltia lenta a causa d'insuficiència de l'aorta.

Portà el seu destí amb valentia d'heroi, però hi havia una cosa que el preocupava: tenia un pols de "borrigan", horrorós, i es trobava molt malament en el moment que apareixien extrasístoles. Patia fortament a més a més d'enormes ondulacions pulsàtils "post-compensadores", i un dia em digué clarament, que, com a vell amic i professor de medicina, m'hauria de donar vergonya de no poder-lo alliberar d'aquesta situació insuportable. Això m'incità a fer nous experiments i em féu provar l'estricnina; i amb gran estupefacció vaig veure que dos mgs. cada dia feien desaparèixer completament els extrasístoles, i tantes vegades com li retornava l'arítmia es mostrava aquest remei com actiu, i fidel fins a la fi. Després d'aquesta demostració clínica experimental tan clara, he receptat estricnina en milers de casos. Però no sempre és suficient, i després d'algun temps, sembla perdre influència. Més tard, després de conèixer l'eficàcia meravellosa de la quinina, receptava estricnina junt amb aquesta droga, i amb èxits immediats i duradors; i avui dia, en casos d'irregularitats extrasistòliques sense debilitat de cor accentuada, és encara la combinació per a mi la més estimada.

La quinina és la gran reguladora en arítmies del cor de caràcter extrasistòlic, incloses fibrilacions auriculars. En molts casos té la quinina una eficàcia més forta. No és necessari d'explicar detalladament la teràpia de la quinina, tota vegada que aquesta ja ha fet la volta al món, per tant, em limitaré només a la combinació de quinina amb digital.

(Seguirà)

Subscribiu-vos al Casal del Metge

OBLIGACIONS HIPOTECÀRIES, AMB LA GARANTIA DEL PROPI IMMOBLE, DE 400 PESSETES
 EFECTIVES, AMORTITZADES AL PREU DE 500 PESSETES
 INTERES DEL 4 % NOMINAL (5 % EFECTIU) LLIURE DELS TRIBUTS ACTUALMENT ESTABLERTS
 AMORTITZACIÓ EN 50 ANYS I EN PREFERENCIA ALS HEREUS DELS COMPANYYS DESAPEREGUTS
 LA SUBSCRIPCIÓ MÍNIMA ÉS DE 400 PESSETES. LES SUBSCRIPCIONS SUPERIORS HAN D'ÉSSER
 MÚLTIPLES DE 400
 LA SUBSCRIPCIÓ ES POT FER EFECTIVA EN UN SOL TERMINI DE LA TOTALITAT O EN 3 TER-
 MINIS: DEL 50 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % ALS SIS MESOS
 I EL 25 % RESTANT DESPRÉS

El Casal ha d'ésser de tots. Subscribiu almenys una obligació